

Mas adverteix a Duran que no li permetrà que supediti CiU al PSC

- Creixen les dificultats del líder de CDC per tirar endavant la seva estratègia política de cara al 2010
- Montilla i Unió s'ungeixen de centrisme i empenyen la imatge de Convergència cap a un extrem

LUIS MAURI

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 16.11.08

Les males notícies es comencen a amuntegar sobre la taula d'Artur Mas. Un dia després que Unió el desafiés a l'acordar amb el PSC que donaran una resposta unitària al Tribunal Constitucional (TC) si aquest lamina l'Estatut, el líder de Convergència va advertir ahir al seu soci, Josep Antoni Duran Lleida, que no li consentirà que "supediti" l'estratègia de CiU a la dels socialistes.

Però fins i tot la posada en escena d'aquest avís va resultar ser un cru reflex de la incòmoda situació en què es troba el líder nacionalista. A la muntanya del Tibidabo, al ras, només davant els periodistes, la sensació de soledat de Mas es veia multiplicada per contrast amb la concorreguda i engalanada reunió de la vigília entre les cúpules d'Unió i el PSC.

EL DESAIRE

En la cita de divendres, Unió no solament va desdenyar per segona vegada la triple proposta de Mas de convocar un nou referèndum o formar un Govern català de concentració o bé dissoldre el Parlament i

convocar eleccions en el cas que el TC retalli l'Estatut. La primera vegada havia estat en el recent congrés del partit de Duran, però en aquesta segona ocasió els democristians ho van fer com a colofó d'una trobada amb tota mena de luxes amb el principal adversari polític de Mas, José Montilla, president de la Generalitat i líder del PSC. I, per si aquest desaire a Convergència no fos prou, es van comprometre a més a cedir a Montilla el lideratge de la reacció unitària catalana a una eventual sentència adversa.

Mas va emfatitzar ahir que CiU no anirà a aquesta cimera de partits catalans només a "escoltar", sinó a "defensar els seus plantejaments". I va concloure en un avís claríssim a Duran: "No permetré de cap manera que CiU supediti la seva estratègia a la del PSC i els seus dirigents, que és una estratègia molt vinculada als interessos del PSOE i, per tant, molt poc favorable als interessos de Catalunya. Això seria letal per al futur nacional de Catalunya".

POSICIÓ DESFAVORABLE

Enfrontaments verbals, desaires i advertències creuades al marge, el cert és que Mas prepara la seva tercera i última oportunitat de conquerir el Palau de la Generalitat en unes condicions objectives poc desitjables.

Fa un any, així que va presentar el seu pla estratègic de cara a les eleccions del 2010, basat en la casa gran del catalanisme, Mas ja va topar de ple amb el rebuig de Duran. El missatge que aquesta dissensió entre els dos socis de CiU projecta a l'exterior és demolidor: Mas intenta ampliar l'espectre electoral de la federació nacionalista i el primer que diu que no habitarà a cap casa gran és el seu soci principal.

USAT PER NOU

Un any després, l'èxit més gran de la casa gran de Mas és la repatriació d'Àngel Colom del seu retir marroquí. Això ha obligat els convergents a intentar disfressar de fitxatge recent l'exlíder d'Esquerra Republicana, quan en realitat Colom va deixar ERC fa 12 anys i va ingressar com a militant a Convergència Democràtica en fa quasi nou.

Els maldecaps de Mas no s'acaben aquí. Els recents congressos de CDC i d'Unió han aprovat en els últims mesos estratègies polítiques obertament contradictòries. Els convergents aposten per l'acostament a ERC a la recerca d'un front nacionalista. Els democristians, en canvi, preconitzen una aliança amb els socialistes.

JOC D'IMATGES

Els socialistes han rebut els càntics sociovergents de Duran com un mannà. El PSC manté la seva aposta estratègica pel tripartit (almenys, mentre perdi amb CiU a les urnes), però aprofita amb efectivitat l'interès de Duran a sub- ratllar el seu lideratge abans que Mas dispari el seu últim cartutx. Montilla i Duran s'ungeixen mútuament de centrisme i moderació, alhora que empenyen la imatge de CDC cap a un extrem del tauler.